Категорія справи № **796/35/2018: не визначено.**
Надіслано судом: **не визначено.** Зареєстровано: **24.04.2018.** Оприлюднено: **26.04.2018.**
Дата набрання законної сили: **30.07.2018**

АПЕЛЯЦІЙНИЙ СУД МІСТА КИЄВА

У Х В А Л А

І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И

23 квітня 2018 року м. Київ

Апеляційний суд міста Києва у складі судді Махлай Л.Д., за участю секретаря: Борисенко Д.В.

розглянувши у відкритому судовому засіданні заяву компанії «Dalmond Trade House Limited» (Республіка Кіпр) про визнання та надання дозволу на виконання рішення Міжнародного комерційного арбітражного суду при Торгово-промисловій палаті України від 15 вересня 2017 року в справі за позовом компанії «Dalmond Trade House Limited» (Республіка Кіпр) до Публічного акціонерного товариства «Дніпровський Металургійний Комбінат» про стягнення заборгованості,

В С Т А Н О В И В :

07.02.2018 року Компанія «DALMOND TRADE HOUSE LIMITED» (далі - Компанія) звернулася до Апеляційного суду м. Києва із заявою про визнання та надання дозволу на виконання Міжнародного комерційного арбітражного суду при Торгово-промисловій палаті України (далі - МКАС при ТПП України) від 15.09.2017 року.

В обґрунтування заяви заявник зазначив, що 15.09.2017 МКАС при ТПП України по справі АС № 188у/2017 за позовом Компанії до Публічного акціонерного товариства «Дніпровський металургійний комбінат» (далі - ПАТ «ДМК», Товариство) було ухвалено рішення, за яким стягнуто з ПАТ «ДМК» на користь Компанії 2 564 861, 79 доларів США та 341 560, 05 євро вартості постановленої продукції; 112 011, 99 доларів США та 43 832, 43 євро пені за порушення строків оплати продукції; 158 588, 83 доларів США та 16 262, 67 євро - 3% річних; 28 968, 18 доларів США витрат по сплаті арбітражного збору, а всього 2 864 430, 01 доларів США. Рішення суду набрало законної сили, є остаточним та підлягає негайному виконанню.

Правовою підставою для розгляду справи в МКАС при ТПП України є положення контракту № DTH-025-14/14-0314-12 від 14.02.2014 року, пункт 17.2 (далі - Контракт).

ПАТ «ДМК» був належним чином повідомлений про день та час слухання справи.

По даній справі відсутнє рішення суду України, що набрало законної сили, у спорі між тими самими сторонами, з того ж предмету та з тих же підстав. Відсутня і справа в провадженні суду України у спорі між тими самими сторонами з того ж предмету, та на тих же підставах.

Питання про визнання та виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу заявник просив вирішити відповідно до ст. 474-479 ЦПК України та ст. 35 Закону України «Про міжнародний комерційний арбітраж» та видати виконавчий лист.

у/н справи № 796/35/2018 № н/п 2-к/796/11/2018 Доповідач: Махлай Л.Д.Відповідно до п. п. 8 п. 1 розділу XIII Перехідних положень ЦПК України в редакції Закону № 2147-VIII від

03.10.2017 року, ч. 6 ст. 147 та абз. 3 п. 3 розділу XII Прикінцевих та перехідних положень Закону України «Про судоустрій та статус суддів» від 02.06.2016 року № 1402-VIII Апеляційний суд м. Києва діє в межах повноважень, визначених процесуальним законом, до початку роботи Київського апеляційного суду в апеляційному окрузі.

У судовому засіданні представник Компанії «DALMOND TRADE HOUSE LIMITED» - Матвієнко С.Р. підтримала заяву з підстав, наведених у ній, та просила задовольнити у повному обсязі. Просила постановити ухвалу, в якій зазначити суму стягнення в іноземній валюті, як зазначено в рішенні міжнародного комерційного арбітражу та зазначити сумарну суму в євро, а саме 401 655,15 євро, яка зазначена у рішенні МКАС при ТПП України від 15.09.2017 року та помилково не зазначена у заяві.

Представник ПАТ «ДМК» Панченко Ю.В. подав письмові заперечення, у яких просив відмовити у задоволенні заяви. Посилається на те, що рішення МКАС при ТПП України від 15.09.2017 року містить тлумачення контракту від 14.02.2013 року, що виходить за межі арбітражної угоди. А тому вважає, що МКАС при ТПП вийшов за межі арбітражної угоди, а тому його рішення підлягає скасуванню, як таке, що прийняте з порушенням вимог Закону України «Про міжнародний комерційний арбітраж». А спір має вирішуватися господарськими судами України. Представник ПАТ «ДМК» також подав клопотання, у якому просив повернути заяву без розгляду посилаючись на те, що заява не підписана повноважною особою.

Представник боржника ПАТ «ДМК» у судове засідання вдруге не з`явився. Причини неявки у друге судове засідання визнані судом неповажними, оскільки до клопотання про відкладення розгляду справи не додано доказів зайнятості представника в іншому судовому засіданні, а також доказів про те, що ПАТ «ДМК» не має у штаті інших осіб, крім Панченка Ю.В., які б могли представляти дане товариство в судах.

Вислухавши доповідь судді, пояснення представника заявника, вивчивши та дослідивши заяву разом з доданими до неї матеріалами, суд дійшов висновку про задоволення заяви з наступних підстав.

Відповідно до ч. 2, 3 ст. 23 ЦПК України усі справи, що підлягають вирішенню в порядку цивільного судочинства, розглядаються місцевими загальними судами як судами першої інстанції, крім справ, визначених частинами другою та третьої цієї статті.

Справи щодо оскарження рішень третейських судів, оспорювання рішень міжнародних комерційних арбітражів, про видачу виконавчих листів на примусове виконання рішень третейських судів розглядаються апеляційними судами як судами першої інстанції за місцем розгляду справи третейським судом (за місцезнаходженням арбітражу).

Згідно з ч. 3 ст. 475 ЦПК України заява про визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу подається до апеляційного суду, юрисдикція якого поширюється на місто Київ, протягом трьох років з дня прийняття рішення міжнародним комерційним арбітражем.

З матеріалів справи встановлено, що між Компанією «DALMOND TRADE HOUSE LIMITED» та Публічним акціонерним товариством «Дніпровський металургійний комбінат ім. Ф.Е. Дзержинського», правонаступником якого є ПАТ «ДМК», 14.02.2014 року укладено Контракт купівлі-продажу № DTH-025-14/14-0314-12 (далі - Контракт).

В укладеному між сторонами Контракті в статті 17 міститься Арбітражне застереження, відповідно до якого усі суперечки, що виникають з або в зв'язку з цим Контрактом, включаючи будь-яке питання, що стосується його укладання, дійсності або припинення, будуть передаватися на розгляд і остаточне вирішення Міжнародного Комерційного Арбітражного Суду при Торгово-промисловій палаті України, м. Київ, відповідно до його Регламенту (п. 17.2. Контракту).

Згідно з пунктами 17.3 та 17.4 Контракту сторони погодили, що цей Контракт регулюється положеннями Конвенції ООН про договори міжнародної купівлі-продажу товарів (1980), доповненими в разі потреби нормами матеріального права України. Арбітражний суд складається з трьох арбітрів. Місце проведення засідань Арбітражного суду - м. Києва, мова арбітражного розгляду

- російська. Рішення арбітражу буде остаточним і обов'язковим для обох сторін. Правом, що регулює даний контракт, є матеріальне право України.

У зв'язку з невиконанням ПАТ «ДМК» свої зобов'язань за укладеним з Компанією «DALMOND TRADE HOUSE LIMITED» Контрактом, на підставі ст. 17 вказаного Контракту, 30.05.2017 року Компанія звернулася до МКАС при ТПП України з позовом до ПАТ «ДМК» про стягнення заборгованості.

15.09.2017 року МКАС при ТПП України прийнято рішення про стягнення з ПАТ «ДМК» на користь Компанії «DALMONDTRADEHOUSELIMITED» 2 564 861, 79 доларів США та 341 560, 05 євро вартості постановленої продукції; 112 011, 99 доларів США та 43 832, 43 євро пені за порушення строків оплати продукції; 158 588, 83 доларів США та 16 262, 67 євро - 3% річних; 28 968, 18 доларів США стягнення витрат по сплаті арбітражного збору, а всього 2 864 430, 01 доларів США та 401 655,15 євро. Провадження у справі в частині стягнення з відповідача 423 130, 87 доларів США і 38 306, 32 євро припинено в зв'язку з відмовою позивача від позовних вимог у вказаній сумі. В частині стягнення з відповідача 45, 97 доларів США і 27, 09 євро відмовлено. Арбітражний збір в сумі 4 111, 85 доларів США віднесено на позивача. Рішення вступає в законну силу з 15.09.2017 року, є остаточним і підлягає негайному виконанню.

Рішення прийнято у складі: голови складу ОСОБА_4, арбітрів ОСОБА_5, ОСОБА_6.

Статтею 81 Закону України «Про міжнародне приватне право» передбачено, що в Україні можуть бути визнані та виконані рішення іноземних судів у справах, що виникають з цивільних, трудових, сімейних та господарських правовідносин, вироки іноземних судів у кримінальних провадженнях, у частині, що стосується відшкодування шкоди та заподіяних збитків, а також рішення іноземних арбітражів та інших - органів іноземних держав, до компетенції яких належить розгляд цивільних і господарських справ, що набрали законної сили.

Частиною 1 статті 82 Закону України «Про міжнародне приватне право» встановлено, що визнання та виконання рішень, визначених у статті 81 цього Закону, здійснюється у порядку, встановленому законом України.

Відповідно до ч. 1 ст. 35 Закону України «Про міжнародний комерційний арбітраж» Арбітражне рішення, незалежно від того, в якій країні воно було винесено, визнається обов'язковим і при поданні до компетентного суду письмового клопотання виконується з урахуванням положень цієї статті та статті 36.

Визнання та надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу - це поширення законної сили такого рішення на територію України і застосування засобів примусового виконання в порядку, встановленому Цивільним процесуальним кодексом України.

Порядок розгляду і вирішення заяви про визнання та надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу визначені в Главі 3 Розділу IX ЦПК України «Визнання та виконання рішень іноземних судів, міжнародних комерційних арбітражі в Україні надання дозволу на примусове виконання рішень третейських судів».

У відповідності до ст. 474 ЦПК України рішення міжнародного комерційного арбітражу (якщо його місце знаходиться за межами України), незалежно від того, в якій країні воно було винесено, визнається та виконується в Україні, якщо їх визнання та виконання передбачено міжнародним договором; згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України. У разі якщо визнання та виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу залежить від принципу взаємності, вважається, що він існує, оскільки не доведено інше.

Вирішуючи питання про визнання та надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу, суд не може оцінювати чи законним, є прийняте рішення, обговорювати його правильність по суті чи вносити будь-які зміни до його змісту, а перевіряє лише дотримання строків звернення з клопотанням, дотримання вимог процесуального закону щодо його форми і змісту та наявність обставин, які можуть бути підставою для відмови в задоволенні заяви.

Крім того, визнання та виконання арбітражних рішень регулюється також Конвенцією про визнання та виконання іноземних арбітражних рішень від 10 червня 1958 року (Нью-Йорк) (далі-Конвенція); яка набрала чинності для України з 08 січня 1961 року, та членами якої є Швейцарія та Сполучене Королівство Велика Британія.

Нью-Йоркська конвенція встановлює, що кожна Договірна Держава визнає арбітражні рішення як обов'язкові і приводить їх до виконання згідно з процесуальними нормами тієї території, де запитується визнання і приведення у виконання цих рішень, на умовах, викладених у нижченаведсних статтях Конвенції.

Стаття 4 Конвенції, що для визнання і приведення у виконання рішення іноземного арбітражного суду сторона, яка просить про таке визнання і виконання, при подачі відповідного прохання надає: a) належним чином засвідчений оригінал арбітражного рішення або належним чином завірену копію такого; b) оригінал арбітражної угоди або її належним чином засвідчену копію. Якщо арбітражне рішення або угода викладені не офіційною мовою тієї країни, де порушене клопотання про визнання і приведення у виконання рішення, також надається переклад цих документів на офіційну мову. Переклад засвідчується офіційним чи присяжним перекладачем чи дипломатичною або консульською установою.

Відповідно до ч. 3 ст. 475 ЦПК України заява про визнання та надання дозволу на виконання рішення МКАС подається до апеляційного суду, юрисдикція якого поширюється на місто Київ, протягом трьох років з дня прийняття рішення міжнародним комерційним арбітражем.

Компанія «DALMOND TRADE HOUSE LIMITED» звернулася із заявою про визнання та надання дозволу на виконання рішення МКАС при ТПП України від 15.09.2017 року у межах встановленого законом строку.

Заявником до заяви долучено документи у відповідності до переліку, визначеного статтею 4 Конвенції, що узгоджуються з положеннями ст. 476 ЦПК України та ст. 36 Закону України «Про міжнародний комерційний арбітраж», а саме: нотаріально завірена копія арбітражного рішення МКАС при ТПП України від 15.09.2017 року; нотаріально завірена копія арбітражної угоди (Контракту купівлі-продажу № DTH- 025-14/14-0314-12, укладеного 14.02.2014 року між Компанією «DALMOND TRADE HOUSE LIMITED» та ПАТ «ДМК», офіційні переклади вищевказаних документів на українську мову та документи, які підтверджують факт повідомлення відповідача про час та місце розгляду справи та направлення йому позовної заяви разом з додатками.

На час звернення Компанії до суду із заявою про визнання та надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу рішення МКАС при ТПП України від 15.09.2017 року у справі АС № 188у/2017 вступило в законну силу, було остаточним для сторін та підлягало негайному виконанню. ПАТ «ДМК» було належним чином сповіщено про арбітражний розгляд, товариство надавало свій відзив на позовну заяву. Контракт, який містить арбітражне застереження недійсним не визнавався та рішення винесено щодо спору, передбаченого арбітражною угодою.

Відтак, суд приходить до висновку про наявність правових підстав для задоволення заяви Компанії «DALMOND TRADE HOUSE LIMITED» про визнання і надання дозволу на виконання рішення Міжнародного комерційного арбітражного суду при Торгово-промисловій палаті України від 15.09.2017 року по справі АС № 188у/2017.

Конвенція про визнання та виконання іноземних арбітражних рішень від 10 червня 1958 року, презюмуючи обов'язковість арбітражного рішення, передбачає вичерпний, що не підлягає розширеному тлумаченню, перелік підстав, за яких компетентний суд може відмовити у визнанні та виконанні арбітражного рішення.

Перелік підстав для відмови у визнанні і наданні дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу визначено у ст. 478 ЦПК України, у ст. 5 Конвенції та у ст. 36 Закону України «Про міжнародний комерційний арбітраж».

Згідно зі ст. 478 ЦПК України суд відмовляє у визнанні і наданні дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу, якщо: 1) на прохання сторони, проти якої воно спрямоване,

якщо ця сторона подасть суду доказ того, що: а) одна із сторін в арбітражній угоді була якоюсь мірою недієздатною; або ця угода є недійсною за законом, якому сторони цю угоду підпорядкували, а в разі відсутності такої вказівки, - за законом держави, де рішення було винесено; або б) сторону, проти якої винесено рішення, не було належним чином сповіщено про призначення арбітра чи про арбітражний розгляд або з інших поважних причин вона не могла подати свої пояснення; або в) рішення винесено щодо спору, не передбаченого арбітражною угодою, або такого, що не підпадає під її умови, або містить постанови з питань, що виходять за межі арбітражної угоди; проте якщо постанови з питань, охоплених арбітражною угодою, можуть бути відокремлені від тих, які не охоплюються такою угодою, то та частина арбітражного рішення, яка містить постанови з питань, що охоплені арбітражною угодою, може бути визнана і виконана; або г) склад міжнародного комерційного арбітражу або арбітражна процедура не відповідали угоді між сторонами або, за відсутності такої, не відповідали закону тієї держави, де мав місце арбітраж; ґ) або рішення ще не стало обов'язковим для сторін, або було скасовано, або його виконання зупинено судом держави, в якій або згідно із законом якої воно було прийнято; або 2) якщо суд визнає, що: а) відповідно до закону спір, з огляду на його предмет, не може бути переданий на вирішення міжнародного комерційного арбітражу; або б) визнання та виконання цього арбітражного рішення суперечить публічному порядку України.

Згідно зі ст. 5 Конвенції про визнання та виконання іноземних арбітражних рішень від 10 червня 1958 року, у визнанні і приведенні у виконання арбітражного рішення може бути відмовлено на прохання тієї сторони, проти якої воно спрямовано, лише у разі, якщо ця сторона надасть компетентній владі за місцем порушеного клопотання про визнання і приведення рішення у виконання докази того, що: a) сторони в арбітражній угоді, за принципами застосовуваного до них закону, в будь-якій мірі були недієздатними або ця угода є недійсною за законом, якому сторони цю угоду підпорядкували, а за відсутності вказівки про таке підпорядкування, згідно із законом країни, де рішення було винесено, або b) сторона, проти якої винесено рішення, не була належним чином повідомлена про призначення арбітра або про арбітражний розгляд або з інших причин не могла подати свої пояснення, або c) вказане рішення винесено у спорі, не передбаченому або не підпадаючому під дію положень арбітражної угоди або арбітражного застереження в договорі, або містить висновки з питань, що виходять за межі арбітражної угоди або арбітражного застереження в договорі, з тим, однак, що у разі, якщо висновки з питань, охоплених арбітражною угодою або застереженням, можуть бути відокремлені від тих, які не охоплюються такою угодою або застереженням, то та частина арбітражного рішення, яка містить висновки з питань, охоплених арбітражною угодою або арбітражним застереженням в договорі, може бути визнана і виконана, або d) склад арбітражного органу або арбітражний процес не відповідали угоді між сторонами або, за відсутності такої, не відповідали закону тієї країни, де мав місце арбітраж, або e) рішення ще не стало остаточним для сторін або було скасовано або призупинено його виконання компетентною владою країни, де воно було винесено, або країни, закон якої застосовувався. У визнанні та приведенні у виконання арбітражного рішення може бути також відмовлено, якщо компетентна влада країни, в якій порушується клопотання про визнання і приведення у виконання рішення, дійде висновку, що: a) об'єкт спору не може бути предметом арбітражного розгляду за законами цієї країни, або b) визнання і приведення у виконання цього рішення суперечать публічному порядку цієї країни.

Стаття 36 Закону України «Про міжнародний комерційний арбітраж» також передбачає, що у визнанні або у виконанні арбітражного рішення, незалежно від того, в якій державі воно було винесено, може бути відмовлено лише: 1) на прохання сторони, проти якої воно спрямоване, якщо ця сторона подасть компетентному суду, у якого просить визнання або виконання, доказ того, що: - одна із сторін в арбітражній угоді, зазначеній у статті 7, була якоюсь мірою недієздатною; або ця угода є недійсною за законом, якому сторони цю угоду підпорядкували, а в разі відсутності такої вказівки, - за законом держави, де рішення було винесено; або - сторону, проти якої винесено рішення, не було належним чином сповіщено про призначення арбітра чи про арбітражний розгляд або з інших поважних причин вона не могла подати свої пояснення; або - рішення винесено щодо спору, не передбаченого арбітражною угодою, або такого, що не підпадає під її умови, або містить постанови з питань, що виходять за межі арбітражної угоди; проте, якщо постанови з питань, охоплених арбітражною угодою, можуть бути відокремлені від тих, які не охоплюються такою угодою, то та частина арбітражного рішення, яка містить постанови з питань, що охоплені арбітражною угодою, може бути визнана і виконана; або - склад третейського суду або арбітражна процедура не відповідали угоді між сторонами або, за відсутності такої, не відповідали закону тієї держави, де мав

місце арбітраж; або - рішення ще не стало обов'язковим для сторін, або було скасовано, або його виконання зупинено судом держави, в якій або згідно із законом якої воно було прийнято; або 2) якщо суд визнає, що: - об'єкт спору не може бути предметом арбітражного розгляду за законодавством України; або - визнання та виконання цього арбітражного рішення суперечить публічному порядку України.

За змістом даних норм тягар доведення наявності підстав для відмови у визнанні і виконанні арбітражного рішення покладається на сторону, яка заперечує проти заяви стягувача.

Заперечуючи проти задоволення клопотання ПАТ «ДМК» не надало будь - яких обґрунтувань та доказів, які б стали підставою для відмови у задоволенні клопотання відповідно до вимог вищезазначених норм.

Посилання представника ПАТ «ДМК» на незаконність рішення МКАС при ТПП України від 15.09.2017 року та про необхідність його скасування не можна визнати обгрунтованими, оскільки при розгляді данного клопотання не розглядається питання про скасування рішення МКАС. Оспорювання рішення міжнародного комерційного арбітражу передбачено ст. 454 ЦПК України та такі справи розглядаються лише за заявою сторони, а не з власної ініціати суду. ПАТ «ДМК» із заявою про скасування рішення МКАС при ТПП України від 15.09.2017 року не зверталося.

Рішення стосується стягнення заборгованості за невиконання Контракту, а відтак предмет спору відповідає арбітражному застереженню і доводи предстанвика ПАТ «ДМК» в цій частині не можна вважати обґрунтованими.

Заява про визнання та надання дозволу на виконання рішення МКАС при ТТП підписана директором Компанії ОСОБА_7, яким підписано і контракт купівлі - продажу. Будь - яких доказів про те, що дана особа на час подачі заяви не є директором компанії чи не мала повноважень на підписання заяви ПАТ «ДМК» не надано.

За вказаних обставин суд також приходить до висновку про видачу виконавчого листа на виконання рішення МКАС при ТПП України від 15 вересня 2017 року по справі АС № 188у/2017 про стягнення з ПАТ «ДМК» на користь Компанії «DALMONDTRADEHOUSELIMITED» 2 564 861, 79 доларів США та 341 560, 05 євро вартості постановленої продукції; 112 011, 99 доларів США та 43 832, 43 євро пені за порушення строків оплати продукції; 158 588, 83 доларів США та 16 262, 67 євро - 3% річних; 28 968, 18 доларів США стягнення витрат по сплаті арбітражного збору, а всього 2 864 430, 01 доларів США та 401 655,15 євро.

Згідно з ч. 1 ст. 479 ЦПК України суд постановляє ухвалу про визнання та надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу.

На підставі викладеного та керуючись ст. 268, 351, 352, 474, 477, 479 ЦПК України, суд,

У Х В А Л И В :

Заяву Компанії «DALMOND TRADE HOUSE LIMITED» про визнання і надання дозволу на виконання рішення Міжнародного комерційного арбітражного Суду при Торгово-промисловій палаті України від 15 вересня 2017 року по справі АС № 188у/2017 - задовольнити.

Визнати і надати дозвіл на виконання рішення Міжнародного комерційного арбітражного суду при Торгово-промисловій палаті України від 15 вересня 2017 року по справі АС № 188у/2017 за позовом Компанії «DALMOND TRADE HOUSE LIMITED» до Публічного акціонерного товариства «Дніпровський металургійний комбінат» про стягнення заборгованості за контрактом № DTH-025-14/14-0314-12 від 14 лютого 2014 року.

Видати виконавчий лист про стягнення з Публічного акціонерного товариства «Дніпровський металургійний комбінат» (код ЄДРПОУ 05393043, місцезнаходження: Дніпропетровська область, місто Кам'янське, вулиця Соборна, 18Б) на користь Компанії «DALMOND TRADE HOUSE LIMITED» (Spyrou Kyprianou, 20 Santa Roza Building, 4 th Flor, Flat/Offis 403, Agioi Omologites, 1075, Nicosia, Cyprus; Company No. 304974) 2 564 861, 79 доларів США та 341 560, 05 євро вартості

постановленого товару; 112 011, 99 доларів США та 43 832, 43 євро пені за порушення строків оплати товару; 158 588, 83 доларів США та 16 262, 67 євро - 3% річних; 28 968, 18 доларів США стягнення витрат по сплаті арбітражного збору, а всього 2 864 430, 01 доларів США і 401 655,15 євро.

Ухвала суду може бути оскаржена сторонами в апеляційному порядку протягом тридцяти днів до Верховного Суду з дня проголошення шляхом подання апеляційної скарги безпосередньо до цього суду.

Ухвала суду, якщо вона не була оскаржена в апеляційному порядку, набирає законної сили після закінчення строку на апеляційне оскарження. У разі подання апеляційної скарги ухвала суду набирає законної сили після розгляду справи судом апеляційної інстанції.

Повний текст ухвали складено 23 квітня 2018 року.

Суддя